

Η Πατρίδα μας και το θαύμα των Ελλήνων

- Οι Ελληνες έστησαν τον άνθρωπο εις τα πόδια του -

Η ζωή κάθε ανθρώπου βασίζεται εις την ισορροπία δύο συγγενικών εννοιών, η σχέση και η σημασία των οποίων υπέστη μία αδικαιολόγητη στρέβλωση. Είναι η ιδιοτέλεια και η δίδυμη αδελφή της ανιδιοτέλεια, όσο οξύμωρο και αν ακούγεται αυτό. Η αδυναμία του ανθρώπου να καταλάβει την σημασία της ισορροπίας αυτών των εννοιών έχει ως συνέπεια την δημιουργία κοινωνικών προβλημάτων και συγκρούσεων μεταξύ των ανθρώπων.

Η ιδιοτέλεια είναι η δύναμη της δραστηριότητας του κάθε ανθρώπου για την ανέλιξη του εις το προσωπικό του περιβάλλον, δηλαδή την ατομική του ζωή, την σταδιοδρομία του, κοινώς λεγόμενο την καριέρα του. Όμως σε όλη του την δράση και ανέλιξη, η συνείδηση του καθενός, άνευ όμως ουδεμίας εξωτερικής επιβολής, πιέσεων και κανόνων, θέτει ένα όριο, μία κόκκινη γραμμή. Αυτή η κόκκινη γραμμή είναι εκείνη που ανοίγει τα φτερά του ανθρώπου προς την πόρτα της ανιδιοτέλειας, να προσφέρει απρόσκιλτα και εθελοντικά ένα μέρος των αγαθών της δραστηριότητάς του προς το κοινωνικό σύνολο, το οποίο είναι συνυφασμένο με τις έννοιες της Πατρίδος, των Φορέων αυτής και των Νόμων μίας συντεταγμένης λειτουργούσας κοινωνικής ενότητας, σύμπνοιας και αρμονίας. Η ενδυνάμωση αυτών των εννοιών δια της ανιδιοτέλειας του καθενός από εμάς έχει ως αποτέλεσμα, την ενίσχυση της Εθνικής Κυριαρχίας, η οποία όμως δεν μπορεί να υπάρχει, εάν αυτή δεν στηρίζεται εις την Οικονομική Ανεξαρτησία.

Εμείς οι Έλληνες αναδείξαμε τον μεγαλύτερο πολιτισμό δια της δημιουργίας μας, αλλά πολλές φορές και δια του διχασμού, αυτό το μοναδικό και ανεξήγητο εις την παγκόσμια ιστορία φαινόμενο. Άπειρα είναι τα παραδείγματα της μοναδικής εις την παγκόσμια ιστορία σύγκρουσης μεταξύ έριδας και δημιουργίας των Ελλήνων. Η πνευματική ανέλιξη των προγόνων μας και το αποκορύφωμα αυτής, και όλα τα έργα τους, ανεδείχθησαν, ως γνωστόν, εν μέσω και εμφυλίων συγκρούσεων όπως π.χ. και η τριακονταετής περίοδος σύγκρουσης μεταξύ Αθήνας και Σπάρτης τέλη του 5^{ου} π. Χ. αιώνα, η οποία δίχασε την Ελλάδα σε 2 στρατόπεδα, ως γνωστόν εν μέσω πολέμου και αποκλεισμού της Αθήνας η συνέχιση των έργων εις την Ακρόπολη με τον Παρθενώνα, το Ερέχθειο, τον Ναό της Νίκης, τα Προπύλαια κ.α. μνημεία της αιωνιότητας του ελληνικού πνεύματος και δημιουργίας, προσφοράς των Ελλήνων προς την ανθρωπότητα και Παγκόσμιου τώρα θαυμασμού.

Η προσωπικότητα του Μεγάλου Αλεξάνδρου και του πατέρα του Φιλίππου του Β' είναι μία σύνθεση της στρατηγικής τους μεγαλοιδιοφυίας, αλλά συνάμα και της έκφρασης της δύναμης και υπεροχής του ελληνικού πνεύματος. Εκ του λόγου αυτού οι 46 φυλές της Ασίας, του τότε κόσμου, δεν ήσαν σε θέση να αντισταθούν απέναντι της ανωτερότητας των Ελλήνων. Σήμερα η εικόνα της ανθρωπότητας θα ήταν πολύ διαφορετική, εάν ο Μέγας Αλέξανδρος δεν υπέκυπτε τόσο νέος, μόλις 33 ετών, εις τον ανεξήγητο και αινιγματικό μοιραίο θάνατό του, που έβαλε τέλος και εις το μεγάλο όραμα των Ελλήνων για μια οικουμενική διακυβέρνηση της ανθρωπότητας.

Το όνειρο των αρχαίων προγόνων μας, οι οποίοι παρέμειναν αέναοι ονειροπόλοι έφηβοι, ήταν η εξερεύνηση του απέραντου σύμπαντος, ένα σύμπαν το οποίο για αυτούς ήταν ο κόσμος, δηλαδή το κόσμημα της ζωής τους. Μία ζωή με διαρκή ερωτηματικά και ανεξάντλητη θέληση για δημιουργία. Όμως η προσφορά των προγόνων μας, η δημιουργία και το έργο τους, η ανωτερότητά τους, ποτέ δεν απέπνεε απέναντι εις τους άλλους λαούς αλαζονεία, φθόνο, φόβο, τρόμο, αυταρχισμό, επιθετικότητα και απειλές, αλλά μόνο θαυμασμό, σεβασμό, εκτίμηση και διαχρονική αναγνώριση. Το ελληνικό πνεύμα μακροιμέρευσε μέχρις σήμερα εις τις συνειδήσεις όλων των λαών της ανθρωπότητας. Αυτό είναι το μοναδικό εις την Παγκόσμια Ιστορία μέγα θαύμα των Ελλήνων. Ένα θαύμα ενός Λαού προσγειωμένου, νηφάλιου, νουνεχή, ανοιχτόμυαλου οραματιστή, δημιουργικού. που δεν θα ξαναζήσει ποτέ η ανθρωπότητα.

Η σημερινή κατάσταση που βιώνει η Πατρίδα μας, και η έξοδος από το κάδρο της κρίσης δύναται να αντιμετωπισθεί, μόνο όταν εμείς ξαναβρούμε τον δημιουργικό εαυτό μας, αποβάλλουμε την επιρρέπεια προς την απόλυτη σιωπή και βωβό κατήφορο, τον λήθαργο των τελευταίων δεκαετιών της αδιαφορίας, αδράνειας, απραξίας, αφασίας, ανευθυνότητας, ατολμίας και υποκρισίας, τιθασεύσουμε τα πάθη, ενώσουμε και πάλι τις

ηθικές και πνευματικές δυνάμεις μας, και αναλογισθούμε με εθνική συνείδηση και πίστη τις μεγάλες ευθύνες απέναντι της Ιστορίας μας, εις τα εθνικά ιδεώδη αυτού του Έθνους μας. Το οφείλουμε εις τους υπέροχους και μεγάλους προγόνους μας, εις τους εαυτούς μας, εις τα παιδιά μας, εις την υπέροχη και μοναδική Πατρίδα μας την οποία οφείλουμε να αγαπάμε, να σεβόμαστε, να προστατεύουμε, να υπηρετούμε, να υπερασπίζόμαστε με πίστη, αυταπάρνηση και ανιδιοτέλεια. Το οφείλουμε όμως, ως γνήσιοι απόγονοι των μεγάλων προγόνων μας, και εις τους άλλους Λαούς.

Ας φανούμε λοιπόν αντάξιοι απόγονοι εκείνων, οι οποίοι σε όλους τους αγώνες του Έθνους θυσίασαν εις την κάμινο της εθνικής ανάγκης τα πάντα και παρέσχον σε γενεές γενεών το ωραιότερο παράδειγμα της αγάπης προς την Πατρίδα, την Θρησκεία, την Ελευθερία, την Ιστορία, τις Παραδόσεις, την Οικογένεια και κλασικές αξίες της φυλής μας. Και από το αθάνατο αυτό παράδειγμα ας αντλούμε όλοι μας την δύναμη της ηθικής αντοχής κατά της νέας μεγάλης δοκιμασίας. Αυτή η αξιολάτρευτη Πατρίδα με τις τόσες ανεκτίμητες παρακαταθήκες όλων μας, είναι η Ψυχή του Γένους μας και οφείλουμε να την προστατεύουμε με πίστη, αγάπη, αυτοθυσία και αυταπάρνηση.

Πιστέψτε με, κανείς, μα κανείς δεν μπορεί να λυγίσει την Πατρίδα μας, διότι επι χιλιετίες είναι εις την κορυφή της Παγκόσμιας Ιστορίας και Πολιτισμού. Η Ελλάδα είναι ο Φωτοδότης της Ανθρωπότητας, η πρωτοπόρος εκείνη δημιουργική Δύναμη, η οποία σκέφτηκε, δημιούργησε, ανέλυσε και προώθησε όλες τις πτυχές της Γνώσης, της Σκέψης και του Πολιτισμού. Είναι η Μήτρα των πάντων!

Σας παραθέτω ένα χαρακτηριστικό δημοσίευμα του Μαρτίου 1975 της μεγαλύτερης Εφημερίδας του κόσμου της New York Times για την ανεκτίμητη και μοναδική προσφορά των Ελλήνων εις την ανθρωπότητα με τον άκρως συγκλονιστικό τίτλο:

Οι Έλληνες έστησαν τον άνθρωπο εις τα πόδια του

«.....Για χιλιάδες χρόνια παλαιότεροι πολιτισμοί, όπως αυτοί των Περσών, των Ασσυρίων, των Βαβυλωνίων, των Αιγυπτίων έβλεπαν τον άνθρωπο ως ένα απεγχές ον που σέρνονταν μπροστά σε θεότητες και δυνάστες. Οι Έλληνες όμως, πήραν τον άνθρωπο και τον έστησαν εις τα πόδια του. Τον δίδαξαν να είναι υπερήφανος.

Ο κόσμος είναι γεμάτος θαύματα, έλεγε ο Σοφοκλής, αλλά τίποτα δεν είναι πιο θαυμάσιο από τον άνθρωπο. Οι Έλληνες έπεισαν τον άνθρωπο, όπως ο Περικλής το τοποθέτησε, ότι ήταν δικαιωματικά ο κάτοχος και ο κύριος του εαυτού του και δημιούργησαν νόμους για να περιφρουρήσουν τις προσωπικές του ελευθερίες. Οι αρχαίοι Έλληνες ενθάρρυναν την περιέργεια που είχε ο άνθρωπος για τον εαυτόν του και για τον κόσμο που τον περιτριγύριζε, διακηρύγτοντας μαζί με τον Σωκράτη ότι μια ζωή χωρίς έρευνα δεν οξίζει τον κόπο να την ξούμε.

Οι Έλληνες πίστευαν εις την τελειότητα σε όλα τα πράγματα, για αυτό μας κληροδότησαν την ομορφιά, που φτάνει από τον Παρθενώνα και τα ελληνικά αγάλματα, τις τραγωδίες του Αισχύλου, του Ευριπίδη και του Σοφοκλή, την ποίηση του Ησίοδου και του Ομήρου, μέχρι τα ζωγραφισμένα αγγεία ενός απλού νοικοκυριού. Χωρίς τους Έλληνες μπορεί ποτέ να μην είχαμε αντιληφθεί τι είναι αυτοδιοίκηση. Άλλα, πολύ περισσότερο ακόμα και από την γλώσσα μας, τους νόμους μας, τη λογική μας, τα πρότυπά μας της αλήθειας και της ομορφιάς, χρωστάμε σε αυτούς την βαθιά αίσθηση για την αξιοπρέπεια του ανθρώπου.

Από τους “Έλληνες μάθαμε να φιλοδοξούμε χωρίς περιορισμούς, να είμαστε, όπως είπε ο Αριστοτέλης, αθάνατοι μέχρι εκεί που μας είναι δυνατό...».

Γεώργιος Εμ.Δημητράκης

Υποσημείωση: Ο Συντάκτης κρητικής (Μαριού Νομού Ρεθύμνης) και θρακικής καταγωγής γεννήθηκε και διαμένει εις την Ξάνθη/Θράκη, τον Προμαχώνα της Ελλάδος. Σπούδασε Πολιτικές-Οικονομικές Επιστήμες και Κοινωνιολογία εις το Πανεπιστήμιο της Βόννης και Ιστορία και Πολιτιστική Κληρονομιά εις την Αθήνα. Διετέλεσε επί 30-ετίας Διπλωματούχος Ξεναγός για όλη την Ελληνική Επικράτεια

Наша Родина и чудо греков - Греки поставили человека на ноги -

Жизнь каждого человека основана на равновесии двух родственных понятий, соотношение и смысл которых подверглись неоправданному искажению. Она эгоистична, а ее сестра-близнец самоотверженна, как бы оксюморонично это ни звучало. Неспособность человека понять важность баланса этих понятий приводит к возникновению социальных проблем и конфликтов между людьми.

Эгоизм есть сила деятельности каждого человека для его развития в его личной среде, то есть его индивидуальной жизни, его карьеры, обычно называемой его карьерой. Но во всем своем действии и развитии совесть каждого, но без всякого внешнего навязывания, давления и правил, ставит предел, красную черту. Эта красная линия и есть та, которая открывает крылья человека к двери самоотверженности, к непрошенному и добровольному предложению части благ своей деятельности обществу в целом, которое переплетается с понятиями Родины, ее Учреждений и Законы согласованного функционирования социального единства, симпатии и согласия. Укрепление этих понятий через самоотверженность каждого из нас имеет в результате укрепление Национального Суверенитета, которого, однако, не может быть, если он не основан на Экономической Независимости.

Мы, греки, выдвинули на первый план величайшую цивилизацию своим творением, но много раз также и разделением, этим уникальным и необъяснимым явлением в мировой истории. Бесконечны примеры единственного в мировой истории конфликта между спором и творением греков. Духовное развитие наших предков и его кульминация, и все их произведения возникли, как известно, в среде междуусобных конфликтов, таких как, например, и тридцатилетний период конфликта между Афинами и Спартой в конце V века до н.э., разделившего Грецию на 2 лагеря, известный как середина войны и блокады Афин, продолжение работ на Акрополе с Парфенон, Эрехтейон, Храм Победы, Пропилеи и др. памятники вечности греческого духа и творения, приношение греков человечеству и ныне всемирное восхищение.

Личность Александра Македонского и отца Филиппа II представляет собой синтез их стратегического гения, а также выражение силы и превосходства греческого духа. По этой причине 46 племен Азии, тогдашнего мира, не смогли противостоять превосходству греков. Сегодня образ человечества был бы совсем другим, если бы Александр Македонский не пал в таком молодом, всего 33 лет, своей необъяснимой и загадочной роковой смертью, положившей конец великому замыслу греков о универсальном правительстве человечества. .

Мечтой наших древних предков, оставшихся вечными мечтательными подростками, было исследовать огромную вселенную, вселенную, которая для них была миром, то есть жемчужиной их жизни. Жизнь с постоянными вопросами и неиссякаемым желанием творить. Но предложение наших предков, их творение и труд, их превосходство, никогда не источало от других народов надменности, зависти, страха, ужаса, авторитаризма, агрессии и угроз, а только восхищение, уважение, признательность и вневременное признание. Греческий дух жил издавна и по сей день в сознании всех народов человечества. Это единственное великое чудо греков в мировой истории. Чудо народа, приземленного, трезвого, нуориша, открытого, дальновидного, творческого. что человечество больше никогда не будет жить.

Нынешняя ситуация, которую переживает наша Родина, и выход из кризиса возможен только тогда, когда мы заново откроем свое творческое Я, устраним склонность к абсолютному молчанию и безмолвному спуску, летаргию последних десятилетий безразличия, бездействия, бездействия. , афазия, безответственность, робость и лицемерие, укротить страсти, снова объединить наши нравственные и духовные силы и отразить с национальным сознанием и верой великую ответственность перед нашей Историей, перед национальными идеалами этой нашей Нации. Это наш долг перед нашими замечательными и великими предками, перед собой, перед нашими детьми, перед нашей прекрасной и неповторимой Родиной, которую мы должны любить, уважать, берегать, служить, защищать с верой, самоотверженностью и самоотверженностью. Но мы, как истинные потомки наших великих предков, в долгую перед другими народами.

Будем выглядеть достойными потомками тех, кто во всех битвах Нации пожертвовал всем в горниле национальной нужды и дал поколениям прекраснейший пример любви к Родине, Религии, Свободе, Истории, Традициям. Семья и классические ценности нашей расы. И из этого бессмертного примера почерпнем мы все силу нравственной стойкости против нового великого испытания. Эта восхитительная Родина с таким бесценным наследием всех нас является душой нашего народа, и мы должны защищать ее с верой, любовью, самопожертвованием и самоотверженностью.

Поверьте, никто, но никто не может согнуть нашу Родину, ведь на протяжении тысячелетий она находится на вершине Мировой Истории и Культуры. Греция является Просветителем Человечества, той новаторской творческой Силой, которая мыслила, создавала, анализировала и продвигала все аспекты Знания, Мысли и Культуры. Это Матрица всего!

Вот типичная статья за март 1975 года в крупнейшей в мире газете New York Times о неоценимом и уникальном вкладе греков в человечество с крайне шокирующим заголовком:

Греки поставили человека на ноги

«На протяжении тысячелетий древние цивилизации, такие как персы, ассирийцы, вавилоняне, египтяне, видели в человеке отвратительное существо, пресмыкающееся перед божествами и тиранами. Однако греки взяли этого человека и положили к его ногам. Они научили его гордиться.

Мир полон чудес, говорил Софокл, но нет ничего прекраснее человека. Греки убедили человека, как выразился Перикл, в том, что он по праву является собственником и хозяином самого себя, и создали законы для защиты его личных свобод.

Древние греки поощряли любопытство человека к самому себе и к окружающему миру, заявляя вместе с Сократом, что жизнь без исследований не стоит того, чтобы ее прожить.

Греки верили в совершенство во всем, поэтому они завещали нам красоту, которая исходит от Парфенона и греческих статуй, трагедий Эсхила, Еврипида и Софокла, поэзии Гесиода и Гомера, расписных горшков простое домашнее хозяйство.

Без греков мы, возможно, никогда бы не поняли, что такое самоуправление. Но даже больше, чем наш язык, наши законы, наша логика, наши стандарты истины и красоты, мы обязаны им глубоким чувством человеческого достоинства.

«От греков мы научились стремиться без ограничений, быть, как сказал Аристотель, бессмертными, насколько это возможно».

Джордж Эм. Димитракис

Сноска: автор критского (префектура Мари Ретимно) и фракийского происхождения родился и живет в Ксанти/Фракии, бастионе Греции. Он изучал политико-экономические науки и социологию в Боннском университете и историю и культурное наследие в Афинах. В течение 30 лет он был сертифицированным гидом по всей греческой территории.